

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

*Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!*

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 14.

(414.)

Vol. 18.

satellite **1-416**

Thursday,

July 24,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Jedno zapomenuté výročí

Čas letí a 26. srpna 2008 tomu bude 730 let, co na Moravském poli zahynul český král Přemysl Otakar II. Z jedné z nejbohatších a největších zemí se stalo malé vydrancované království spravované Ottou Braniborským. Nastala doba neuvěřitelné bídy, hladu a dokonce i hladomoru. Malý král Václav byl uvězněn na Bezdězu, královna Kunhuta uprchla na zámek poblíž Opavy. Trvalo dalších sedmdesát let než se země z tohoto šoku vzpamatovala.

Bitva samotná v roce 1278 netrvala dlouho. Snad jen dopoledne, ale následky a ztráta území byly trvalé. Podobně i další tragická událost, kterou byla bitva na Bílé hoře netrvala dlouho. Snad jen dvě hodiny, ale české království už nikdy nenabýlo svoji samostatnost. Teprve v roce 1918 vznikla první Československá republika. Toto výročí si oslavíme na podzim. Ta skončila Mnichovským diktátem v září roku 1938.

Další smutné osmičkové výročí je Únor 1948, které jsme si již připomněli. Příští měsíc jsou tedy dvě výročí: Bitvy na Moravském poli a invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa v roce 1968. K tomuto druhému výročí se vrátíme v některém ze srpnových čísel Satellitu.

abe

***

PRÁZDNINOVÝ POZDRAV Z CHORVATSKA OD M. PETRA

S řízkem do Chorvatska?

Nuže, jsem přesvědčen, že teprve náležitě vybavení a pečlivé materiální zajištění přináší cestovateli tu pravou radost a potěšení na cestách. A jak tomu bylo tentokrát? Inu, posuďte sami.

Klobásky, trvanlivý salámeček, slaninka, sýr parený, uzený i tavený, a několik lanchmeatových konzerviček, vše to zaujalo v batohu své přesné místo. Ani ne moc ani málo. Byl jsem sám se sebou nadmíru spokojen. Ne však dlouho. První znepokojení se dostavilo poté, co v hloučku turistů mířících na autobusové nádraží kdosi nezodpovědně rozšířil fámu, že do země chorvatské, která se shodou okolností ztotožňovala s cílem mé cesty, nelze dovážet ani masné ani mléčné produkty. Spolu s nervozitou byl mojí první reakcí známý slintavý Pavlovův reflex. Ještě předtím, než mě mohla ozářit nablýskaná karoserie našeho dálkového autokaru, schroustal jsem nejvrchnější klobásky. Samozřejmě bez chleba. Na něj se prý opatření nevztahuje. Přikusoval jsem tedy kvalitní ementál, neboť pojídat samotný salám, a klobásku obzvlášť, jest, jak známo, velký hřích.

Batohu jsem tedy mírně ulehčil, ale o to více mě tížily chmurné představy, co bude s mým proviantem dál. Zbytečně. Busvedoucí vida mou skleslost, mě rozhodně ujistil, že podle poslední zprávy zastupitelského úřadu Chorvatské republiky se předemtné nařízení odvolává. Oh, jak zhluboka jsem si oddychl. Není nic krásnějšího než vyjít z cestu bez starostí a s volnou myslí. Ale tak úplně tomu zase nebylo. Začal jsem si vyčítat, jak unáhleně jsem propadl panice, jak mnoho mě může právě zkonsumované tam v těch divokých horách chybět. A jelikož se obchod s lahůdkami nacházel jen pár kroků a řidič přislíbil, že posečká, učinil jsem to nejmoudřejší: chybějící dokoupil a ještě přidal navrch. Dle očekávání tím byla nastolena i má vnitřní rovnováha.

Pohoda vládla v celém autobuse. Jednoduše se tak ukázalo,

že srovnatelnými cestovními zásobami je vybaven naprosto každý, aniž by měl v plánu učinit byť jediný výšlap z pláže obklopené kiosky a restauracemi. Ale proč ne, říkám si. Proti gustu žádný dišputát.

Situace se dramaticky změnila, když kapitán autobusu zcela netakticky přerušil na obrazovce videa všemi s božským rozpolžením sledovaný trhák *Slunce, seno, jahody a pár facek*. Oznámil, že dle právě vysílané zprávy ČTK chorvatské ministerstvo zemědělství potvrzuje platnost zákazu dovozu, atd. atd., s výjimkou dovozu kojenecké stravy, atd. atd. Podle všeho zpráva zasáhla všechny. Přestože obrazovka videa ihned zase ožila, ruch byl takový, že skvělé vtipy hlavních filmových protagonistů úplně zanikly. Nikdo se také už od této chvíle nesmál. Stručně a krátce řečeno, všichni, busvedoucího nevyjímaje, dostali hromadně hlad. Ve vzduchu zavoněly řízky, karbanátky, čabajky a dost možná i pivní syrečky, tak se ty vůně mixovaly, až ani nevoněly. Jakási dáma na prvním sedadle dokonce obětavě krmila řidiče. Ten záhy, s plnými ústy a vybulenými očima oznámil, že zastavuje, abychom si mohli z tašek a kufrů uložených v zavazadlovém prostoru vybrat, co potřebujeme. Nikdo se na nic neptal, každý věděl, o co jde. Jelikož padla již tma a místo, kde autokar zastavil nebylo osvětleno, vypukl opravdický chaos, cestující ovládla nekontrolovatelná nervozita. Padlo i pár těch facek. Na slunce, (seno) a jahody teď očividně nikdo nepomyslel.

Opouštěli jsme nouzové stanoviště za všeobecné nepohody, strkanic a vzájemného překřikování. Na silnici po nás zůstaly promaštěné papíry, nad nimiž lehce poletovaly igelitové sáčky a tašky s nápisy Tesko, Hypernova, Kaufland ...

Konzumace pokračovala ve velkém. Heslo okamžiku znělo: *Nic nesmí přijít nazmar*. Součástí vyhlášeného chorvatského opatření byly totiž i avizované sankce v podobě zabavení

nedovoleného zboží a nemalá pokuta. Nyní se hrálo o čas. Uvědomovali si to všichni. Ti předvídaví vytáhli z kufrů i zásoby tekuté, které celý ten náročný proces konzumace urychlovaly a zefektivňovaly.

A teď již jsem se těšil na zasloužený noční klid. Bylo přece v zájmu každého, abychom do země zaslíbené dorazili nanejvýše odpočatí. Bohužel. Teď to teprve začalo. Důsledky neplánovaného a nezřízeného přežírání na sebe nenechaly dlouho čekat. Zkrátka a prostě metabolické procesy se nedají zastavit. Navíc někteří méně odolní spolucestující si ulehčovali takzvanou horní cestou. Překvapilo mě, jak prudký dominový efekt to vyvolalo. Jedna žádost o zastavení střídal druhou. Kapitán přepravy zprvu hrozil, pak prosil, že takhle nedodržíme předepsaný jízdní řád, ale poté, co jsem ho zahlédl mezi ostatními bezvládně opřeného o náš moderní dopravní prostředek, na další výzvy ke statečnosti a odolnosti sám dobrovolně rezignoval.

Ke všemu tomu se přidala zřejmě technická závada s klimatizací. Jak jinak si vysvětlit, že toto jinak skvělé zařízení naprosto nestačilo zajišťovat svoji základní funkci. Ano, vzduch byl doslova nedýchatelný.

Konečně jsme dorazili k chorvatské hranici. Sloužící celní personál nás zdravil pouze z povzdálí. K původně nablýskanému autokaru se zjevně zdráhal přiblížit. Podle mého soudu to nemohlo být z obavy před nepřátelsky naladěnými cestujícími. Těch už nebylo. Vždyť nikdo, vůbec nikdo ze zemdlelých a polomrtvých pasažérů nebyl sto ani důstojně reflektovat poslední úřední informaci. Totiž, že opatření ve věci zákazu dovozu masných a mléčných produktů ze zemí EU je dočasně pozastaveno. Pak by to těm Chorvatům rozhodně nemohlo projít tak lehce.

Miroslav Petr-Chorvatsko
červen 2008

***